

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 20 bani pe lună mai mult.

Pentru România:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oară 12 bani

a treia-oară 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplădoi Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

În România

abonamentele se fac la Agenția de Publicitate Carol

Schulder București, strada Șelar, 10.

Epistole nefracate se refuza. — Manuscrise nu se înapoiază.

Nomeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografică”, societate pe acțiuni. — În Alba-Iulia la librăria Weiss Bernat „la loterie”.

Kossuthiștii și naționalitățile.

Noul ziar kossuthist „Független Magyarorszag” din nou se ocupă cu ținuta politică a partidului independent față de naționalitățile nemaghiare. Mei zilele trecute redactorul Mezei Ernő, Evreu, a scris doi articoli, în care punând în paralel teoriile lui Moosáry Lajos și cele ale lui Bánffy Dező, spun, că ambele merg la extrem și se bat în capete. Bánffy afirmă, că desnaționalizarea popoarelor nemaghiare numai susținând dualismul se poate duce la îndeplinire, pe când Moosáry susține, că independența Ungariei va pute fi realizată numai atunci, dacă 48-ții vor pute câștiga pe partea lor naționalitățile, asigurând acestora unele drepturi naționale. Jidanul Mezei Ernő abandonează ambele teorii și zice, că Ungaria, dacă va fi independentă, mai ușor va pute nimici naționalitățile, având la armată proprie, care impune respect. Adecă, cu alte cuvinte, *soviniști trebuie să fie și kossuthiști*, în toamă ca Bánffy, dar’ idealul statului național maghiar se nu-l așeza sub protecția dualismului.

La teza aceasta răspunde acum Moosáry Lajos, unicul scriitor maghiar, care a dovedit o conștiință mai obiectivă în politica de naționalitate — fapt, prin care s’a făcut imposibil pe arena politică maghiară.

În articolul din chestiune după ce arată mersul ideilor lui Mezei continuă:

„Numai Ungaria independentă poate încerca cu șanse de izbândă problema aflării unui *modus vivendi* cu naționalitățile, dar’ ce folos, că în programul de drept public al partidului independent este dată această posibilitate, dacă partidul prin purtarea sa actuală desăvșează aceasta? Aceasta ținută din zi în zi înstrăinează tot mai mult naționalitățile dela ideea tinerii unui efort pentru eluparea independenței, căci în mod foarte natural, deșteaptă în ele următorul resonament: Ce putem aștepta noi dela națiunea maghiară, înzestrată cu toate atributele puterii de stat, când și acum, când numai în parte dispune de puterea de stat, într-atâta este în stare să folosească contra noastră mijloacele aceleia.

Partidul independent este esponentul viitorului; purtarea lui actuală servește de indiciu, ce pot aștepta naționalitățile dela o Ungarie independentă.

Au foarte mare dreptate Moosáry. Kossuthiștii sunt cei mai răbiți soviniști. În privința aceasta ei ori *bánffyști* sunt tot un drac. Naționalitățile nu mai sânt așa naive, ca să poartă o

după frase, și contra tuturor partidelor maghiare vor lupta în totdeauna cu rezoluție, cu care trebuie să lupte naționalitățile la viața lor națională.

A trecut epoca, când cu frase „libertate, egalitate și frațietate” se mai pot lăsa înmărmărite popoarele Ungariei. Fanaticul revoluționar Kossuth Lajos însuși la timpul său s’a folosit de aceste frase numai exclusiv cu scopul de a folosi pe Nemaghiari ca element de luptă pentru realizarea visului maghiar, ca astfel devenind Ungurii atotputernici și înfrinând un regat cu totul de sine stătător, printr-o dungă de condeiu se ștergă până și cea din urmă rămășiță de drepturi naționale rămase popoarelor străine de rassa lui Árpád.

Așa cum se prezintă astăzi lucrurile, kossuthiștii sânt mai clari, mai deschiși, lucrează pe față contra noastră. Dela ei emanează toate ideile de persecuție mai nouă. Ei au fost și aceia, cari mai tare au cerut ștergerea și de pe hărțile a legii de naționalitate.

Astfel stând lucrurile, înzăder mai adresează Moosáry către sfârșitul articolului sau următoarele întrebări kossuthiștilor, în al căror nume a scris Evreul Mezei:

„Aprobă Mezei Ernő discuția pătimăgă, dar’ seacă și fără nici un scop, din care costă tractarea chestiunii de naționalitate în parlamentul și în presa maghiară; aprobă aceea, că din orice lucru de nimica fac ca celebru, ca prin aceasta se nutrească ura și zănă? Află de corect ca legea de naționalitate, care astăzi încă formează bază de drept, să fie multiplu preterată și eludată, află de corect, ca abolirea formală a acestei legi să se pună la ordinea zilei, fără ca să se spună ce va veni în locul ei?”

Da, dle Moosáry, toate le află de corecte conștiințele d-ale, până când vor da cu capul de pârșet!

Nu numai că le află de corecte toate acestea, dar’ nici nu le consideră îndestulătoare pentru amărirea noastră. În zeul lor soviniștii toți deopotrivă se întrec în propunerea celor mai drastice mijloace de a îneca în noi până și cel din urmă oftat național.

E prea optimist dl Moosáry, când crede deci, că o muncă comună a naționalităților cu partidul kossuthist se fie cândva posibilă. Abstrăgând dela sentimentul de loialitate al naționalităților nemaghiare, care sentiment nici-când nu le-ar permite să lupte contra dinastiei în rindurile kossuthiștilor rebeli — abisul dintre kossuthiștii independenți și dintre noi este atât de adânc, încât astăzi nici închipul nu se poate o acțiune politică comună.

Nu se poate închipul aceasta nici cu celelalte partide maghiare, până când lor și-au pus în fruntea programului lor politic crearea unui stat unitar național maghiar din Ungaria poliglotă. Săvârșește o muncă de Sisifos domnul Moosáry, când voiește să recapituleze pe partizanii soi despre incorectitatea și pericolul căii politice pe care au apucat. Maghiarii sânt azi atât de îmbătați de sovinișmul național, încât nu mai sânt în stare să rezonaneze. Ei nici nu voiesc să știe, că naționalitățile încă formează un element puternic în regatul S-tului Ștefan.

Politicianii maghiari umblă după chimere, în loc să bată calea unei apropieri, în loc să se nănușcă la stabilirea păcii și a unei înțelegeri în sînul cetățenilor acestei patrii, pe baza echității și a egalei îndreptățiri naționale.

Glasul bărbailor maghiari, cum e Moosáry, care judecă lucrurile cu mintea neînfărbentată de grandomanie, e sunet în pustie. Trebuie să urmeze ceva evenimente extraordinare, cari să alunge visul ideii de stat unitar național maghiar din capul acelor, cari făuresc destinele politice ale Ungariei. Atunci va veni timpul bărbailor, ca Moosáry, cari vor avé menirea să curățe din căle stăncile prăvălile de antecesorii și să găsească un modus vivendi pentru toate popoarele din această țeară.

Dacă va veni; dacă nu, atunci o singură alternativă mai există: și-ți deplâng fiecare păcatele proprii nimici.

Sibiu, 25 Iunie 1902.

Prim-ministrul României la Viena. D. Dimitrie Sturdza, șeful guvernului român, a sosit alaltăieri în Viena, unde a avut convorbiri mai lungi cu ministrul nostru de externe, contele Goluchowsky. D. Sturdza a cercetat apoi pe Krieghammer, ministrul comun de război. Generalul Kropatschek, inspectorul suprem al artileriei, și-a depus bilețul de vizită la dl Sturdza.

Destituții. Persecutarea Slovacilor se continuă nu numai pe teren politic, ci și pe cele bisericești. Felvidéki Híradó, scrie, că preot slovac Ferdi. Kraft și învățătorul I. Kardos, au fost destituiți din partea superiorității bisericești, pentru că în școală au propagat „pan-slavismul” printre băieți. E trist, când și autoritățile bisericești dau mână de ajutor persecuțiilor soviniști. La Slovaci numai astfel se poate explica acest fapt, că sânt amestecați cu lutheranii maghiari și sîpșerii renegați.

de casă. Merreday a oftat adânc, și imediat s’a simțit ca acasă.

— Ai știut tu nu-i așa — că în scurt timp mă voi reîntoarce? — o întrebă el, oferindu-i brațul și conducându-o în odaia de prânz. Femeia era puțin cam rezervată, deși nu voia să se observe aceasta. Merreday însă o observat imediat și li s’a părut că lumea întreagă s’a conspirat contra lui, ca să-l facă să părăsească această vale a plângerilor.

— Da, m’am gândit la aceasta — răspunse trăgănat. — Dar’ nu știu, mai pot sta de vorbă cu d-ta după cele întâmplate?

— Nu te întoarce și d-ta în contra mea, zise Merreday simplu, dar’ cu vocea aceea, la care toate femeile rămăneau încurcate, neștiind să reflecteze o vorbă. — D-ta, dragă, nu poți să-mi fi dușmană.

— Nu cred, să permită Percy.

— Ei, nu va permite — răspunse Merreday așezându-se la masă, la locul său obișnuit. — Nu trata cu mine așa, ca-și-când aș fi un sîlbatic, ar fi și ridicol.

— Într’adevăr, ar fi ridicol — zise împăcată încălta. — Mă mir însă că ai avut atîta oțetăntă să vii la noi,

Ungaria nu e stat național. *Presidentul secției din Berlin al asociației „Alldeutscher Verband”, Fritz Bley, la un interviu s’a pronunțat și asupra Ungariei și politicii de maghiarizare a stăpînitorilor noștri. El a zis, că Ungaria nu e stat național, cum e bună-oară Germania, de oarece în Ungaria granița de limbă nu e congruentă cu granița țării. Dacă în Ungaria limba de stat e limba maghiară — a zis Bley — aceasta nu îndreptățește pe Maghiari a oprina eul național al celorlalte popoare.*

Ziarele maghiare sînt furibunde asupra lui Bley pentru aceste adevăruri. „Magyarország”, d. e. ocupându-se la loc de frunte cu ele, în furia sa nebună zice, că teoria lui Bley e una din cele mai periculoase și autorul ei este tot așa de periculos pentru pacea omenirii, ca anarhistii.

Sărmăniștii!

CONGRESUL SERBESC a primit proiectul de adresă al majorității, cu 31 voturi, față de cel al minorității, care a înțrunit 26 voturi. Votat fiind proiectul și în special, adresa se dă azi comisariatului regesc.

Abzicerea convențiilor comerciale. După-cum se anunță din Viena, guvernul austriac a declarat, că se va folosi de dreptul de a abzice convențiile comerciale cu statele străine. Până în 30 Iunie abzicerea se poate face unilateral, dela 30 Iunie până în 31 Decembrie înve abzicerea se poate face numai cu învoirea ambelor guverne. Acestei declarațiuni a lui Körber în cerourile politice li se atribuie însă mai mult o importanță de tactică.

Prigonirea „Tribunei”

II.

La 15 Aprilie 1898 administrația ziarului „Tribuna” a trebuit să plătească suma de 516 fl. sau 1032 cor. pedeapsa de bani, dictată în procesul pentru înfierarea atrocităților gendarmerești dela Mehadia.

Anunțându-se în „Tribuna” din acea zi (nr. 74) acest lucru se zice, între altele:

„Această sumă constituie amenda dictată într-un proces de presă al „Tribunei”. Amenda este pedeapsa laterală, la care a fost osândit redactorul nostru responsabil, un apendice pe lângă osanda grea de temniță ordinară, pe care a tre-

buit să o suferă în decurs de 11 luni de zile.

„A venit apoi grațierea din partea Majestații Sale și aci începe însemnătatea acestui apendice” de 516 fl.

„Ori-unde în lumea civilizată, și după toate principiile de drept, dacă se iartă oiva prin grațiere pedeapsa principală, se iartă și pedeapsa secundară, sau laterală, cum sînt amendele de bani.

„Cu atît mai au virtos în procese politice, cari nu mai ca basă crime ordinare infamante, ci delict de presă, de ordine politic, cum a fost și în procesul nostru.

„Era vorbă de măcelul feroce dela Mehadia.

„Acolo gendarmii au puzat fără necesitate și într-un mod neiertat — constatat și de Curie — mulțime de români. Mulți au rămas morți, lăsând după sine orfani și văduve sărmăne, mulți au rămas schilavi și neputincioși, condamnați a fi cerșetori în ușile oamenilor, ori peritori de foame.

„Se putea să nu publicăm descrierea acestor atrocități? Se putea să înădușim durerea fraților atinși așa de crud? Se putea să înecăm sentimentele noastre, ori să suprimăm gândurile noastre în fața unor astfel de brutalități?”

„Ne-au impropoasat, ne-au osândit; redactorul nostru a stat în temniță, condamnat la suferințe și la neluare, victimă a datorinței sale.

„Dar’ a fost grațiat și a eșit din temniță. — Amenda însă ni se cerea, cu insistență și cu amenințări.

„Am recurs și am apelat până la cel mai înalt for. Am fost respinși. Suma s’a confiscat din cauțiunea ziarului și ni-s’a pus termen scurt, până la care dacă nu suplinim suma, ni-se sistează ziarul.

„Am plătit și — trecem înainte. Un lucru însă e de însemnat. Căzul nu e sporadic. E un sistem acesta, un sistem brutal, care vrea să ne lovească în partea cea mai slabă a noastră — în partea materială. Vreau să ne sărăcească și să ne nimicească cu sărăcie.

„Aceasta o urmărește guvernul special față de „Tribuna”.

Ei bine! Din acest singur caz se poate vedea persecuția intenționată, persecuția de nimioare a ziarului nostru.

Același sistem se urmărește azi, numai că cu alte apucături. Aceasta reiese din procedeul de încasare a osândelor la ultimele procese.

Anul trecut „Tribuna” a avut *trei procese politice*. Unul a fost intentat pentru doi articoli scriși în anul 1900 din incidentul, că autoritățile au împedat ținerea adunării generale a despărțimentului sîtmărean al „Asociațiunii” și au oprit concertul tinerimii aca-

FOITA „TRIBUNEI”

DEMONUL.

— Roman —

de

44

K. W. Clifford.

(Urmare).

— Va fi mai cumințe să mă depărtez — murmură furios, îndreptându-se spre uș. S’a împedecat într-o carte a lui Shakespeare, care zăcea deschisă aruncată la pămînt. N’a ridicat o. A lăsat să o afle acolo, poate va înțelege. — Știe, că nu pot suferi teatrul și cărțile și toate lucrurile cari nu ne încep în cap și cari atîrnă par’că între cer și pămînt. Bunul Dumnezeu de sigur cu pămîntul l’a pedepsit pe Adam la timpul său și bărbății atîta se vor tot aprofunda în civilizațiune până când la urma urmelor vor ajunge eară în stadiul primitiv.

— Spune Mrsei Halstead, că n’am putut-o aștepta — sînt unchiul ei — și că nu mai pot veni încă odată, deoarece plec în călătorii — zise către servitoare și simți, că fiecare cuvînt i-se

agează pe inimă ca o piatră. A trecut mai departe spre stradă, privind lung uitat de sine la ușa Mrsei Volney.

Nell poate este ocupată cu chestiile ei private și nu voiește să vorbească cu el; apoi poate nici nu știe, că s’a rentors. Chiar se știe de altfel, n’are a face nimic. Nu există nici un neocaz pe lumea aceasta. S’a oprit un moment în stradă, privind în sus și în jos. Poate chiar acuma vine; dar’ nu, nici urmă de ea.

— E mai bine așa, și nu sînt atît de tîcîlos, să nu recunosc aceasta — gândi Merreday. S’a întors repede spre Hans-Place. Când s’a rentors se simțea deja mai bine și se bucura, că va vedea eară pe Mrs. Ives. Erau toamă douăsprezece ore, când a ajuns la ușă. Era sigur deci, că trebuie să fie cineva acasă și astfel, fără esitare a intrat. Mrs. Ives era în odaie și a fost foarte surprinsă, când l’a văzut.

— O, Frank! — exclamă. — Într’adevăr ești d-ta? Am crezut, că e Percy.

— Percy nici-o dată nu este stăt de punctual, ca mine — zise Merreday rîzînd, căci îndată ce a dat cu ochii de Mrs. Ives i-a revenit voia bună. Privea la ea cu o expresie copilărească, veselă, pe față, era fericit, că o poate vedea — rezervată și gingașă, ca totdeauna, într-o haină neagră și subțire

— N’am avut atîta forță să mă în departe.

— D-ta ești precum vîd foarte rău — zise Mrs. Ives cu voce atabilă și compătimitoare.

— Sînt bolnav, dar’ am fost cu mult mai rău. — Știi ceva despre Halstead?

Mrs. Ives a observat, că Frank nu mânca nimic, deși se prefăcea că îmbracă din bucate.

— Da, în fine a sosit dela el o telegramă — chiar ieri. E în cale deja spre casă. A plecat din Sydney, dar’ a scăpat poșta și astfel cel mult peste șapte săptămîni sosește acasă. I-am comunicat aceasta și Nellei.

— Nellei? — Ai văzut-o și pe ea? Lumea aceasta hotărî nu mai are ascunzător!

Mrs. Ives i-a povestit înălțirea din Paris. Frank a oftat ușurat, dar’ n’a spus nici o vorbă despre vizita lui de azi.

— Har domnului, că ai veghiat asupra ei, — zise. — Ai fost doar’ totdeauna angelul meu păzitor.

— Sper, că Lal va fi afabil cu mititica. — D-ta i-ai adus pe ambii într-o situație posibilă.

— Poate le-am folosit colosal de mult la ambii și aceasta le va fi spre

bine. Unii oameni numai atunci se deșteaptă, dacă li scuturi tare. A avut lipsă de această mai ales Lal. Ce a zis Nell când a aflat de reîntoarcerea bărbatului ei.

— Și-a întors căpșorul la o parte și a plîns de bucurie. Îl iubește foarte mult pe Lal. D-ta, Frank, ai fost un adevărat demon.

— Da-a — zise Merreday trăgănat, mușcându-și vorba. — Zici că a plîns de bucurie? Cum vă iubiți soții voi femeile engleze, e într’adevăr colosal. Aceasta este cea mai rea, dar’ poate și cea mai bună însușire a voastră.

— Nu mă mir că îl iubește. E un bărbat atît de bun.

— Da-a-a, — borborosi Merreday din nou, și mai trăgănat. — E foarte bun și toamă aceasta este cauza, că atît de puțin se poate vorbi despre el.

— D-ta nu te-ai exprimat nici-o dată favorabil despre el. Cred, că ar fi timpul să-ți dai silință, să-ți prețuiești mai mult. L-a luat apoi cu gingășie de braț, ca să ia încălța ascuțitul vorbelor.

Frank a tăcut un moment. Odată într-o dispoziție clinică spusese, că o singură femeie există în lume, care e în stare să-l calmeze furia, chiar și atunci, dacă aceea în conștiința ei de femeie își permite prea mult față de el — și

demice române din Baia-mare; al doilea și treilea s'a făcut pentru mai mulți articoli și corespondențe, publicați în *Chesita Iancu*, ievorită din neblejnică vătămă a memoriei eroului nostru prin procurorul-conte Lázár, în Alba-Iulia.

Curtea cu jurați și tribunalul din Cluj au adus în toate trei procesele verdict osânditor, dar Curia a cassat o sentență, aprobând întru toate sentența tribunalului în celelalte două.

Astfel am fost pedepsiți, pe lângă osândirea de temniță a redactorului nostru responsabil *Baltic*, care și acum este zăvorât în temnițele Clujului, în un proces la 1100 cor. amendă și în celalalt la 1680 cor.

Sentența tribunalului publicată în original în nr. 235 anul trecut, spune apriat, că aceste amende are să le plătească redactorul, ear' în cas dacă nu va avé să plătească, i-se prescrie pe lângă pedeapsa dictată, încă 50, respective 5 zile temniță de stat. Despre subtragerea acestei pedepse din cauzia „Tribunei” în sentență nu este nici o amintire.

Și cu toate aceste ce se întâmplă? Procurorul, fără multă cercetare, basat pe un paragraf oarecare și nerespectând sentența tribunalului, dă ordin de sechestrare a pedepsei din cauzia „Tribunei”.

Nu este aceasta o persecuție intenționată? În sentența tribunalului, aprobată de Curie, „Tribuna” nu e osândită la amendă, ci singur redactorul, și cu toate aceste se sechestrează cauzia foii.

Dar' mai departe! Am cugetat, că această procedură e un abus din partea procuraturii sau vre-un eșec de zel patriotic. Ne-am folosit deci de ultimul remediu: am făcut apelație la ministrul de justiție, cerând să impună procurorului respectarea sentenței tribunalului.

Răspunsul ministrului, ca de obicei față de noi, a fost negativ, făcându-ne cunoscut procurorul din Cluj, că prin rescripșul său din 1 Maiu c. nr. 11.165 ministrul „a aflat de nebasat resursul și astfel rugării nu i-a dat loc”.

Astfel, ca și la 1898, ca și mai înainte, stăpânitorii lovesc în „Tribuna”, ori e cu drept (chiar după legile și sentențele lor), ori e cu nedrept.

Devisa e: *nimicire!*

Dar' proverbul zice: „Omul pro-pune, Dumnezeu dispune!” Oamenii răi, dușmanii poporului nostru și ai ziaristicii noastre, și-au propus ruinarea și nimicirea „Tribunei”. Dumnezeu în Atotputernicia sa însă va hotări altcum.

El nu va lăsa în primejdie pe poporul său, și va lumina mintea, și va înflăcăra curaj și bărbăție față de toate atacurile dușmane, ear' „Tribuna” cu toate prigonirile ce i-se fac triumfătoare va merge înainte.

aceasta este Mrs. Ives. Numai ea îl putea mângâia. În noaptea aceasta însă totul era zădărnici.

— Pentru ce s'îl prețuese acum mai mult? — întrebă. El 'mi-a răpîit mica ființă, care eventual putea fi a mea. Că nu am folosit privilegiul potrivit, când acesta 'mi-s'a oferit, sufer zilnic și acum încă toate chinurile iadului. El își va lua poate partea pedepsei pe ceea lume.

Răspunsul acesta a fost o dovadă pentru Mrs. Ives, cum stău lucrurile astăzi. Era însă o femeie cu mult mai înțeleaptă decât se se trăsese.

— Nu fi atât de rău de gură, Frank dragă — zise.

— Spune-mi, se află bine Nell?

Mrs. Ives a afirmat din cap.

— Nu-i permis să pășească pe scenă — zise Frank. — Aceasta ar fi o nebunie și tristă și proastă.

— Nu s'a gândit nici chiar în vis la aceea — zise Mrs. Ives, locuiește în Chelsea cu o bătrână guvernanta a sa. Nu-mi pot nici măcar închipui cum a ajuns în foii povestea aceasta ridicolă.

— Ce plătesc minciunile dacă nu ajung și în foii? — bombăni Merreday, apoi deodată întreabă din nou:

— Spui că a plăns de bucurie? Și-a dat furtura la o parte, ridicându-se repede.

Trebuie să plec. Va avé o părere atât de rea despre mine — zise cu voce rugătoare, întinzând mîna către Mrs. Ives.

Bánffy agitator.

Distinsul ziar „Cronica” din București într'unul din numeroși mai recentii scrieri următorul interesant articol despre aventurile publicistice ale bar. Bánffy Dezső:

După un Apponyi mistificator al opiniei publice europene, avem acum un Bánffy agitator violent al Maghiarilor în contra naționalităților nemaghiare, adică în contra preponderanței majorității a Ungariei și Transilvaniei. Astfel merg lucrurile sub ministrul președinte Széll, care la venirea sa la putere a promis o politică de împăcări față cu naționalitățile.

Doamne, doamne ce ar fi fost dacă Széll și-ar fi inaugurat președinția, declarându-le război!

De sigur, că am fi revenit la epoca dintre anii 1830—1849, când Ungurii apucați de furia maghiarizării, impuseră popoarelor nemaghiare, ca la niște școlari, că în zece ani să învețe ungurește și când au văzut că popoarele au rămas repețite, le-au mai acordat încă un termin sub pedeapsă de război civil.

Dar' s'îl nu ne grăbim. Istoria se repetă. Adversarii stau față în față încă și mai ireconciliabili decât atunci. Conflictul se poate isca ori-când. El se prepară. Și de cine? Toamă de acela cari ar fi chemați să împăciuiască elementele învrăbite; de un Apponyi, președinte al Camerei deputaților; de un Bánffy, fost prim-ministru, dar' care fiind mai gelos de epitetul său de pașă, ațâță de un timp încoace în presa maghiară oficioasă, făcând apel la sentimentele soviniște destul de întărite ale Ungurilor, ca să nu vorbească cu nimeni decât numai în ungurește pe stradă, în familie, în biserică, în școală, în casarmă. Puțin se le pese Ungurilor dacă ei nu vor fi înțeleși; e destul ca ei să vorbească în ungurește cu toată lumea. Cu atâta mai rău pentru cine nu știe ungurește. Ce? par'că se cere multă inteligență spre a înțelege? Probă că nu, e că și Bánffy o știe, că și vizitii o știu!

Dar' nu e vorba de aptitudinile ce le-ar trebui naționalităților ca să învețe vre-o 500 de rădăcini monosilabice ale celei mai sărace și mai cacofonice limbi din lume, e chestiunea de violență procedurii lui Bánffy; e vorba de siluirea conștiinței acestor popoare, e vorba de atentatul ce se prepară în contra neamului românesc întreg, căci, cum am mai zis, nu Carpații sînt frontieră între noi și Meghiari, ci limba lor!

Aceasta e partea gravă a agitațiunii în fruntea căreia se pune un fost ministru-președinte, deci un om de guvernament și care, mâne, poimâne, poate din nou să iee frânele guvernului în mîni și să isbească intenționat cu oțeta în gardul românesc!

Cât de temerari sînt Ungurii când întreprind astfel de tentative sacrilage se poate convinge ori-ce om cinstit, când își va aduce aminte, că însuși Kossuth, fanaticul dela 1848, cumințit în lungul lui exilii, a declarat unui colonel de hon-

vezi, român din Maramureș, care se du-sea să-l vază la Turin, următoarele:

„Nu se poate imagina o utopie mai mare decât maghiarizarea. Dar' s'îl nu punem în ipoteză că totuși s'ar găsi desceorați cari ar voi să realizeze o astfel de chimeră, eh! bine, s'îl știe ei că nu vor isbuti decât cu prețul celor mai mari migelii, și cu toate acestea opera lor ar fi fără fundament, fără viitor. Popoarele din Ungaria conlocuiesc de-o lungă serie de secolii și sînt atașați solului natal cu legături indisolubile. Limba și religia acestor popoare se pot considera cu drept cuvînt ca un antic și sfînt tezaur ce nu e permis nimănui a-l confiscă.”

Dacă vre-odată vor ajunge aceste rînduri sub ochii lui Bánffy, îl consiliăm să-și procure colecția ziarului „Nagy Várad”, în nr. 110 dela 14 Maiu 1893 va avea ocazie să vadă în extenso condamnarea politicii de maghiarizare. Să ia aminte și ce a spus un alt mare Maghiar că: „O națiune nu-și poate desvolta cultura sa națională decât numai în limba sa națională. (Minden nemzet kebelében csak anyanyelvén terjedhet a kultúra). Atunci de ce atîta migelie inutilă? Pentru-că e prietin, după-cum spune, cu d-nu Sturza? Aceasta nu e un cuvînt! S'îl știe Ungurii odată pentru todeauna că, pe calea pe care au apucat-o, nu vor ajunge la maghiarizarea Românilor de peste munți, nici la o apropiere politică de România, apropiere pe care Ungurii o urmăresc încă de pe timpul lui Andrássy.

Memor.

Revistă esternă.

Peninsula-Balcenică.

Despre un conflict serios între Turcia și Bulgaria se comunică din parte bulgară următoarele: În anul trecut s'a revocat din motive de economie reprezentantul comercial bulgar din Seres (vilaietul Salonio) încredințându-se cu agendele acestuia un cetățean american, locuitor acolo. Măgăreșul din Seres l'a provocat de curînd pe acesta, că în timp de 24 ore să renunțe la acest post și să îndepărteze steagul bulgar de pe locuința sa. Nesupunîndu-se acestei recerări, steagul a fost îndepărtat de funcționari turci. Agentul bulgar din Constantinopol a primit dela guvernul din Sofia ordinul să adreseze Porții o notă energică și dacă nu va primi satisfacție să părăsească Constantinopolul.

Turcia a protestat contra ridicării agentului diplomatic bulgar din Petersburg la rangul de ministru plenipotențiar, fiind Bulgaria vasală Turciei.

După informațiunile primite de „Neue Fr. Presse”, cabinetele europene vor avé să se ocupe în curînd cu chestia ridicării Bulgariei la rangul de regat. „Post” constată, că presa austro-ungară e liniștită în privința călătoriei lui Ferdinand la Petersburg, mai ales că acesta a spriginit în ultimii ani politica păcii.

În urma știrilor despre nouă agitațiuni secrete ale revoluționarilor bulgari, e vorba să se trimită în Macedonia nouă trupe pentru întărirea garnizoanelor.

Instrucțiuni severe au fost trimise valilor, ca să procedeze cu cea din urmă energie contra emisarilor comitetelor revoluționare.

Africa-de-sud.

Cu toate asigurările guvernului englez, că se va îngriji de soarta Burilor, starea acestora e foarte critică. Casele și moșile lor sînt pustiite și din suma de 3 milioane lire engleze puțin se vine pe un Bur. Afară de aceea prețul vitelor s'a urcat dela 5 la 30 lire. Peste tot e lipsă de vite, căci Englezii au folosit multe pentru consum și ce au mai rămas, au ucis. Buocate nu mai pot să-măna, fiind acum prea târziu, ear' pusul ocouruzului se poate face numai în August și Septembrie, urmînd recolta în Aprilie din anul viitor. Femeile și copiii s'au folosit cu bucurie de primul moment, ca să iasă din castele de concentrare, dar' acum duu mai mare lipsă, ea pe timpul, când erau prinși.

Circulă zvonul, că generali Botha și De Wett vin odată cu Kitchener în Europa.

Cei doi generali buri vor fi prezențați regelui de însuși fostul comandant suprem al forțelor britanice în Africa-de-sud.

Știri mărunte.

În Barcelona au fost demonstrațiuni antitlericale.

Împăratul Wilhelm a primit demisiunea ministrului Thielen, numind în locul lui la lucrările publice pe generalul Budde.

Majoritatea șefilor albanezi au trimis Sultanelui un memoriu, prin care se cere reforme de introdus în Albania și recunoașterea de șef al prințului Castriota.

Rusia a declarat, că se retrage din administrația Tienținului. Generalul rus Vodac a și părăsit acest oraș, fără ca locul lui să-l ocupe alt Rus.

Onestitate politică.

Ziarele maghiare, când numai li-se dă ocazie, scriu minuni despre opresiunea și persecuțiile Maghiarilor, aflători în România. Se înțelege, că tendința lor este a scoate în relief starea noastră „excelentă”, față de cea a fraților lor din România. Cu ce onestitate pueră înse în chestia acestor ziarele maghiare se vede din „Bukaresti Magyar Ujság”, care în numărul său dela 15 Iunie a. adresează o rugare ziaristicii maghiare arătînd, că cele scrise în ziarele maghiare referitoare la opresiunea Maghiarilor din România nu sînt adevărate și o roagă a nu descrie societatea română în colori false.

Estă o parte din rugarea aceasta, publicată în traducere de domnul Teofil Frâncu în numărul de Duminecă al „Gazetei Trans.”:

„O rugare!”

„În adevăr, deși sîntem recunoscători ziaristicii maghiare, că în legătură cu emigrările Sécuiilor din România se ocupă și cu afacerile noastre din țeară, însă față cu stima ce o avem pentru publicul maghiar, fie-ne permis a declara, că articolele și informațiunile ziarelor maghiare nu în todeauna sînt obiective.

„Acele articole înfățișează starea Maghiarilor din România într'un mod superficial, arătînd că am suferi de mai multe neajunsuri. Neajunsurile însă există în viața noastră socială și numai înșine sîntem chemați a le vindeca și înlătura prin muncă serioasă, ear' nu pe calea plîngerilor și vâetelor. Plîngerile nu pot decât să îndispună ziaristica din țeară în contra noastră, fiindcă n'avem cauză de a ne plînge.

„Maghiarii din România desvaltà cu mijloacele, pe cari le au la dispozițiune, o activitate productivă pe terenul social și economic, fără ca Românii, sau organele statului român să ne împedec în aceasta a noastră dezvoltare.

„Cauzele maghiare din România mai mult 'ar folosi tăcerea decât fraseologia ziaristicii și acei cari scriu despre noi ar trebui să nu descrie societatea română în niște colori atât de negre, din care nici a zecea parte nu sînt adevărate.”

Astfel este onestitatea politică a compatrioților nostri!

Din cronica meseriașilor.

Câmpeni, Iunie a. c.

Cățiva ani mai înainte, în comuna noastră Câmpeni, abia aflai ic-colea câte un meseriaș, dar' și acesta nequalificat. Nu învățase el școale de meserii, ba poate nici nu ajunsesse prin orașe mai mari ca să poată învăța, el toată învățătura lui sta în ceea ce a erezit dela tatăl său, care de asemenea nu își pricepea meseria. Astfel lipsa zilnică ducea pe bietul țeran prin alte orașe, une-ori foarte îndepărtate, pentru a-și pute procura cele de lipsă și acolo silit era, pe lângă că-și da banul seuu unui meseriaș cu totul străin de neamul său, a mai cumpăra și unelte scumpe și tot odată rele, netrainice.

Un imbold bun s'a dat poporenii nostri să-și deie copiii la școalele de meserii. La început mai puțin, ear' mai târziu, după-ce au început a cunoaște însemnătatea meseriilor, și-au dat mai mulți înși copiii și astăzi, mulțumită lui Dumnezeu, avem o mulțime de meseriași, ba pot afirma cu conștiința liniștită, că afară de 3 prăvălii toate celălalte meserii sînt în mîinile Românilor, cari aici s'au născut și după-ce au cîntreerat orașele de prin Transilvania și Ungaria s'au întors earăși la vetrele lor și astăzi își continuă cu mult succes meseriile lor.

Pe noi ne au scutit pe deoparte de a cîntreera alte sate și orașe pentru lucruri, de cari zilnic avem lipsa, ear' pe de altă parte sîntem siguri, că cele ce am procurat sînt trainice și cu conștiința liniștită dăm bucuos banii pe ele, știind că li dăm în mîna unui om de neamul nostru și de un sânge.

Dar' nu e destul atîta, să-și dai numai băieții la meserii, ci trebuie să fim cu atențiune întru alegerea meseriilor,

precum și la locul unde sînt dați băieții spre instruire, căci dacă măiestrul băiatului e numai un „cărpadu”, de sigur, că și învășăcelul n'are să fie decât „cărpadu”. Astfel trebuie să căutăm și să avem în vedere firmele cele mai mari, unde să ne dăm băieții spre instruire.

Cămpănarii nu se pot plînge de așa ceva, căci ei s'au îngrijit și meseriașii nostri pot sta față în față cu alți meseriași de ori și unde. Și ca să se poată convinge ori-și-cine despre acest adevăr, aduc de model pe dl Mihailu Mihon, croitor, care a învățat meseria în Brașov, și care după-ce a cîntreerat toate orașele din patria sa, s'a dus la școala de croit în Drezda, unde la anul 1898 a obținut diploma cu distincțiune. E unul dintre cei mai buni croitori, în al cărui atelier se pregătesc tot felul de vestimente, atât pentru civili, cât și pentru preoți, precum și vestimente bisericesti de tot soiul. Apoi pantofarul Traian Marcu, care deasemenea absolvă cursul de croit în Sibiu.

Am amintit numai așa în treacăt pe acești doi harnici măiestri, cari nu s'au odihuit până nu s'au pregătit din destul în ale meseriilor și cu cari ne putem lăuda, fiind siguri, că ori-unde își vor continua meseriile lor, numai cîntre ne fac.

Să ne nisum deci într'acolo, ca să îmbrățișem cât mai mulți înși meseriile, să ținem totodată cont de locul unde le învățăm meseriile, ear' odată învățate se ceretăm și alte firme mai însemnate, ca astfel să ne apropiem cât mai tare de perfecțiune și în fine să urmeze toate satele pilda Cămpănarilor, cari într'un timp așa de scurt — abia 14 ani — și-au pregătit atîția meseriași, încât azi formează o reunione bine organizată.

Dorel.

Incoronarea regelui Eduard.

Oaspeții continuă a sosi la Londra pentru sărbătorile încoronării. Între ovațiuni însușite a venit ieri din Vind-sor la Londra regele Eduard și regina Alexandra. Poporul adunat cu miile aștepta la gări sosirea persoanelor principale.

Pe stradele pe unde va trece cortegiul s'au ridicat tribune și stradele laterale s'au închis cu stoboare ca poporul să nu conturbe conductul regal. Timpul e încă tot nefavorabil.

Șirul sărbătorilor s'a început ieri prin sosirea regelui și a reginei la Londra.

Regele e mai sănătos și va fi în stare să supoarte oboselile împreunate cu actul încoronării.

Știrea răspîdită de ziarele franceze din Paris că regele ar suferi de inflamație de intestine este desmintită în mod oficial, asemenea se desminte și aceea, că s'ar fi comis atentat în contra lui.

Aproape toți reprezentanții puterilor străine au sosit ieri după amiază. Principele moștenitor al României înocă se află de alaltăieri la Londra.

Generalul Roberts a dat ieri un supeu în onoarea generalului Waldersee și a oficerilor germani sosiți. Waldersee a ținut un toast pentru regele Eduard.

Pentru abonații din România.

Abonații nostri din România, cari n'au achitat încă abonamentul pe anul 1902, sînt cu insistență rugați a achita costul abonamentului la reprezentantul nostru pentru întreaga Românie: Agenția de publicitate Carol Schuler, București, strada Selari Nr. 10.

„Tribuna” toamă de prezent este persecutată crâncen din partea guvernului maghiar, cu procese și grele amende în bani, cărora direcțiunea numai așa poate face față, dacă sprijinitorii și abonații ei își împlinesc datorința. Li rugăm deci de nou să binevoiască a-și achita costul abonamentului și astfel a o sprijini, ca și de aci înainte să poată purta cu vi-goare steagul luptelor naționale.

Convocare.

Membrii fondatori, pe viață, ordinari și ajutători din despartământul Bistrița al Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului românesc se convoacă la adunarea cercului pe ziua de 20 Iunie n. 1902 în Monor la orele 11 a. m. în biserică gr.-cat.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea adunării prin președinte.
2. Inscrisiunea de membri noi și încasarea taxelor.
3. Raportul despre activitatea comitetului cercual.
4. Revisuirea rațiocinului comitetului cercual pe 1901.
5. Statorirea bugetului pe 1903.
6. Citirea disertațiilor ce se vor prezenta cu 3 zile mai înainte la directorul despartământului.
7. Alegerea delegaților pentru adunarea generală.
8. Distribuția celor 3 premii de câte 20 cor. în aur pentru pomărit, stupărit, și cea mai bună disertație economică.
9. Eventuale propuneri.
10. Închiderea adunării.

Se invită la această adunare mai ales poporul dela sate și toți doritorii de înaintarea culturală a lui.

Direcțiunea despartământului.

Bistrița, 21 Iunie 1902.

Dr. Gavril Trigon,
vicepreședinte.

Dr. Victor Onișor,
secretar.

Cronica zilei.

Sibiu, 25 Iunie n. 1902

CĂLINDARUL DE ZI

al biroului de informațiune pentru străini,
PIAȚA-MARE Nr. 14.

Joi, în 26 Iunie n. 1902.

Galeria de tablouri a muzeului Baron Brukenthal, Piața-mare nr. 10: deschisă dela orele 11—1 după prânz. Intrarea gratuită.

Muzeul de istoria naturală, strada Harteneck nr. 1: deschis dela orele 10—1 după prânz. Intrarea gratuită.

Muzeul transilvan carpatin, strada Harteneck nr. 1: deschis dela orele 10¹/₂—12¹/₂ după prânz. Intrarea 20 bani.

Parcul „Pe sub arini”, înaintea cofetăriei: Concertul muzicii regim. c. și reg. de infanterie nr. 2, dela 4 și jum. ore p. m.

Grădina „Hermann”, strada Moritz: Concertul muzicii orașului Sibiu. Începutul la orele 8 seara. Intrarea: 50 bani de familie; 40 bani de persoană.

Sinodul episcopesc, ținut ieri aici în Sibiu, după-cum ni se spune, n'a aflat nici un impediment canonic în contra alesului episcop al diocesei Aradului, Il. Sa dl Vasile Mangra.

Distincțiunea lui Dr. Kathrein. Din Viena se anunță, că conducătorul centrului catolic și fostul lui president al Reichsrathului i-a conferit ordul Coroanei de fer. cl. I, ca remunerație pentru meritele câștigate cu ocaziunea pertractării bugetului austriac.

Vicar al Năsăudului. Dl Ciril Deac, fost protopop al Budaclui, a fost instalat întru vicar al Năsăudului.

Hymen. Dl Drd. Iuliu Decian cand. de adv. s'a logodit cu d-ra Dora Borha din Ili-Mureșană.

Boala regelui Eduard. Sgomotul ce a circulat la moartea reginei Victoria a Angliei, că actualul rege Eduard VII. ar fi bolnav de cancer s'e confirmă de „Journal Reynolds”.

Social-democrații și chestia Pavlovici. Goana scârboasă, pornită de haite sovietice contra deputatului naționalist sârb L. Pavlovici, a indignat și pe unii dintre Maghiari. Partidul social-democrat din Budapesta prin comitetul său a dat un manifest din acest incident, în care între altele se spun următoarele:

„... Promitem, că în fața terorismului oclerilor din parlament vom opune noi teroarea muncitorilor escluji din statul sârb. Cuiu cu cuiu, aceasta ne va fi deviază! Trebuie să stăm trezi și cu arme neorutate s'e luptăm în contra atenatului mișleșor! Ei, poftim, dle Vézsi, mare dascăl al patriotismului, acolo ni-ar plăce să te vedem cu gura mare!”

Probabil, că aici va mai soadă cu-rejul pericunatului Vézsi József.

Surpare. Se anunță din Cluj, că trenul accelerat ce venia ieri dimineața din spre Budapesta a fost oprit pe câmp între stațiunile Bucea și Brătka. Un deal aflător în apropierea liniei ferate s'a dărâmat și a acoperit linia ferată. Trenul a avut întârziere de o jumătate oră.

Perchisiție la dl Dr. Iosif Gall. Ziarele din Budapesta scriu, că la ordinul procuraturii poliția de acolo a făcut perchisiție la locuința dlui Dr. Iosif Gall și a confiscat „Cartea de aur”. Foile maghiare mai vestesc, că pe lângă „Cartea de aur” s'ar fi confiscat și niște tipări-turi și scrieri daco-române pline de agitațiuni în contra Maghiarilor. Pe baza acestei tendințe născociri il prezintă pe dl I. Gall ca pe un dușman al Maghiarilor, care sub masca simulantei prietenii ungurești în ascunsă a agitât în contra statului maghiar.

Față de știrea aceasta dl Dr. Gall publică în „P. Lloyd” și „Magyarország” o declarație mai lungă, în care face cunoscut, că la casa lui nu s'a făcut nici o perchisiție, ci s'a cerut estradarea „Cărții de aur” la moșia sa dela Lucareț.

Știrea, că nu s'a făcut perchisiție, o confirmă și un comunicat oficial al poliției din Budapesta.

Noul parlament maghiar. Camera ungară „și-a început deja mutarea în noul palat al parlamentului. La toamnă deja ședințele parlamentului se vor începe în palatul nou, camera deputaților se va muta definitiv în 15 Septembrie, iar casa magnatilor către sfârșitul lui Noemvrie.

Crisa băncii din Monte Carlo. Din Monte-Carlo se anunță, că întreg personalul dela Monte-Carlo „și-a abzie” serviciul în vederea apropiatului faliment ce amenință ruleta.

Impăratul Vilhelm în Rusia. Impăratul Vilhelm II. după-ce își va termina călătoria prin ținutul Rinului va vizita pe Țarul. Aceasta vizită a fost hotărâtă mai de mult, dar din cauza intervenției călătoriei a lui Loubet la Petersburg s'a amânât.

Boicotarea contelui Forgách. Contele Forgách Antal fiind acuzat de jurământ tribal, pe care afirmativ l'a făcut înaintea tribunalei, pentru că s'a nu fie judecat la plățile unei sume de 201 coroane ce-o datoră lui Bertehola Miklos, comitetul casei naționale din Budapesta a dus în 23 c. asupra contelui Forgách o hotărâre aspră: cu 20 bile albe contra 2 negre l-au eschis din casina națională.

În agonie. După-cum anunță o telegramă din Mureș-Ogorheiu, deputatul Țeran Makkai Zeigmond se luptă cu moartea. Se vede, că nu are noroc să se bucure mult de domnie.

O sinucidere. Nicolae Jakabffy, casarul comitatului Caraș-Severin, a înecat ieri din viață prin sinucidere. Causa sinuciderii este necunoscută.

În suita Șahului din Persia se află și Abbas Mirza, cunoscut pentru inteligența sa și glumele sale nimerite. Un jurnalist american s'a încercat cu ocaziunea unei petreceri vesele să-l spună tot felul de minunții referitoare la America — dar toate au fost înzadar. Mirza îi reproșa foarte nimerit și cu un humor plăcut. „Pe d-ta, se vede, că nu te-a tras încă nime pe sfară?” strigă în fine Americanul. Mirza i-a răspuns înșel zimbând: „Ba da, m-au tras și pe mine pe sfară, aceia, cari nu mi-au dat „Odol” veritabil să-mi curăț dinții cum se cade.”

La fondul de 20 bani, întemeiat de Reuniunea sodalilor români din Sibiu pentru cumpărarea unei case cu hală de vânzare pe seama meseriașilor rom. din Sibiu au mai dăruit următorii: Ioan Ghibu, profesor 1 cor.; Emil Verzar, funcț. la banca Transilvania; Vasile Goldiș, secretar consist. (Arad); Neag Popa, profesor (Săcele); Ilie Mega, inv. pens.; Dr. Lucian Borcea, cand. de adv.; Liviu Magdu, funcționar la „Victoria” (Arad); Oprea Șteflea, vicenotar comitatens.; Emil Borcea, funcț. la banca Transilvania; Ioan Budiu, funcț. la „Albina”; Ioan Călniceanu, cleric, Ieronim Prede, funcț. consist.; Victor Tordăianu, Dr. Vasile Dan, avocat, fiecare câte 20 bani.

Mulțumită publică. Cu ocaziunea petrecerii de vară, aranjate de „Reuniunea femeilor din Bucium șeșea” la 16 c. (a doua zi de Rosalii) au binevoit a suprasolvi următorii domni: Nicolae Pop, notar, și Ioan G. Macaveiu, primar, câte 4 cor.; Iosif Gombos, preot, Ștefan Paul, notar, Petru Paul, prop. Arion M. Popa, preot, câte 3 cor.; Nicolae Adamovici, preot, d-na Maria n. Muntean, Candin David, propr. Dr. G. David, adv., Simeon Dandea, contabil, Iosif Paul, Alex. Macaveiu Cantor, câte 2 cor.; George Țințar, contabil, I. Ierzkily, postar, Vas. Macaveiu, Nic. Macaveiu, Dr. Alex. Bordia, medic, George Bordis, propr., Alex. Băieșan, teol. abs., N. David, Ioan Corcheș, propr. d-șoarele Eva Tăndrău, Ana Orșenie și doamna Maria Tăndrău, câte 1 coroană. La oală 46 cor. 46—

Intratele la casa a fost cor. 119.60, din cari s'au scutit cor. 54.60, a rezultat un venit curat de cor. 65.— în favorul reuniunii.

Exprimăm pe calea aceasta mulțumirea noastră adăncă tuturor binevoitorilor suprasolvitori și oaspeți. Bucium-șeșea, la 20 Iunie 1902.

Pentru reuniune: Aurelia Popa, presidentă; Arion M. Popa, secretar.

Viața socială.

Petrecere în Fizeșul-Gherlei.

Ținerimea teologică din jurul Gherlei aranjează în 20 Iunie n. 1902 în comuna Fizeșul Gherlei (Ödöngös-Füzeș) sub scut sigur o petrecere cu joc. Începutul la 7 ore seara. Venitul curat e destinat în favorul școlii gr.-cat din loc.

Petrecere în Monor.

Inteligența română din Monor aranjează Duminică în 20 Iunie n. 1902 în sala școlii confesionale din Monor, cu ocaziunea adunării cercuale a despartământului Bistrița al Asociațiunei o petrecere de vară. Începutul la 6 ore seara. Venitul curat se va destina pentru scopurile despartământului Bistrița al Asociațiunei.

MAI NOU.

Amânarea încoronării.

Cu toate enormele pregătiri făcute pentru încoronarea regelui Angliei, actualul încoronării s'a amânât pe timp nedeterminat. Depeșele anunță, că pricina amânării este boala regelui. Știrea o confirmă ambasadorul englez din Viena, care a anunțat amânarea pe baza unei depeșe oficiale, primite ieri din Londra. Să șvonește, că regele ar fi fost operat. Din cauza amânării poporasiunea Londrei e foarte consternată; toate preparativele s'au sstat.

Despre dări și aruncuri.

(Urmare).

Darea militară. Darea aceasta au să o plătească:

1. Cei-ce au fost declarați pentru totdeauna neapți de serviciul militar.
2. Cei deobligai la serviciul militar, cari au fost liberați dela miliție înainte de a-și fi împlinit anii de serviciu, fără ca să fi devenit înșe neapți de acesta din cauza lui.
3. Cei deobligai la serviciul militar, cari au părăsit monarchia austro-ungară înainte de-a servi.

Cei din reserva de întregire (Er-satzrezervisti) nu plătesc darea aceasta Darea aceasta n'o plătesc nici

1. cei-ce nu s'nt în stare să-și câștigate cele de lipsă pentru traiu, dacă s'nt fără avere;
2. cei-ce trăiesc din milă;
3. cei obligai la serviciul militar aflați înșe neapți pentru serviciul de război, dar buni pentru alte servicii militare și înscrși la gloate, — dar numai în anul, când s'nt chemați la serviciu;

4. candidații de preoție și învățătorie în decursul studiilor lor;
5. condamnații judecătorește și întemnițați, dacă în cursul acestui timp nu-și pot câștiga nimic și n'au vre-o avere, după care s'ar pute socoti darea aceasta, și

6. persoanele aflate neapte, cari s'au angajat înșe mai târziu la miliție ca să-și câștigate un mijloc de traiu; dacă vor eși înșe din serviciul militar înainte de-a trece cei 12 ani de miliție, trebuie să plătească darea.

Taxa aceasta o plătește de regulă cel deobligat la ea; fiind înșe ocupat la economie, comerț sau industrie ca lucrător sau ca ajutor, dar cu un salariu, care nu trece lunar peste 80 cor. sau lucră cu bucată, atunci o plătește stăpânul, având acesta apoi dreptul să i o scadă din simbrile.

Taxa militară pentru membrii familiei, îndatorați la darea de venit după cl. II, III. și IV. o plătește capul familiei.

Darea aceasta trebuie plătită începând din anul, în care a fost cineva deolarat neapt pentru serviciul militar în curs de 12 ani. Cei-ce au fost liberați înainte de împlinirea morocului, plătesc darea începând cu anul, în care au fost liberați, se înțelege că numai pentru anii cari mai restază.

Datoria de a plăti taxa militară încetează a) când moare cel deobligat la ea; b) dacă ajunge cerșitor; c) dacă trece dela noi în Austria, având să plătească darea acolo.

(Va urma).

Bibliografie.

Tablouri românești.

La administrația „Tribunei” se află de vânzare următoarele tablouri, cari fac podoaba ori-cărei case românești:

Portretul Metropolitului Andrei baron de Șaguna	cor. —40
Portretul Metropolitului Sterea Șuluțiu	—40
Portretul profesorului Gregoriu Silași	—30
Prefectul Avram Iancu în fruntea oștirii	—40
Portretul Il. Sale dlui Dr. D. Radu, episcopul Lugojului	—30
Catedrala din Blaj	—60

Romanțe și cântece de Heine. Traducere în versuri de St. O. Iosif. București, edit. libr. H. Steinberg. Prețul 2 lei.

Mormântul lui Bărnuț. Institutul nostru a scos în editură cărți postale ilustrate cu mormântul lui Bărnuț la Boga-română. Cărțile postale im-podobite cu acest monument național s'nt foarte frumoase. Atragem atențiunea amatorilor de cărți ilustrate asupra lor. În ori-ce cas facem un lucru bun și românesc, dacă răspundim astfel de cărți, cu ilustrații naționale, în loc de-a trimite la cunoscuți ilustrate cu subiecte străine, adese-ori fără gust.

Ilustrațiile cu mormântul lui Bărnuț costă bucată 6 bani (3 cor.). Venzătorilor se dă rabat convenit.

Douăsprezece cântece de școală. A apărut: Douăsprezece cântece de școală pentru 2 și 3 voci egale, de Timoteiu Popovici, prof. de muzică la semin. „Andreian”. Căsuț I. Prețul 50 fil. Sibiu 1901. Editura librăriei arhid.

Di T. Popovici a constatat lipsa de colecții de cântece pentru școlile noastre primare și medii. Din acest motiv s'a decis a publica o astfel de colecție de cântece pentru 2 și 3 voci și în broșuri (caiete) cu preț mic, ca să se poată procura ușor.

Cu această ocazie dl Popovici face apel mai ales la domni învățători, cari propun și cântările în școală, să i trimită melodii (cu deosebire populare și nepublicate în alte colecțiuni), din cari eventual dispun și s'nt potrivite pentru școală, indicând pe lângă text și numele precis al trimițătorului, respective originea melodiei.

Novela, de Ioan Pop Reteganul este titlul unui volum ce a apărut acum în București, în editura librăriei Leon Alcușay. Conțin bucuțiile: Fiușu Nufului, Cerșitorul, Tudorica, Minte de mișere și pace! Bietul Istode, Mitru Pasculeu, Petrea Iovului, și se află de vânzare la autorul în Reteg, prețul 1 cor. — Tot acolo se află și scrierea lui Novela și Schife, asemenea cu prețul de 1 coroană. Această scriere conține: Biserica pocănită, Blândocul, O inimă nobilă, Nenea Alec, Popa Toma, Salvina și Susana cea nebună. Ambele aceste scrieri le recomandăm cetitorilor noștri ca scrieri morale și lesne de priceput.

„Vechile episcopii românești a Vadului, Geagului, Silvagului și Reigradului”, de Dr. Aug. Bunea. Blaj. 1902. Prețul 2 cor. 50 bani.

E cel mai nou op. de literatură istorică-bisericească, eșit din peana dlui Dr. Bunea. Că și acesta e un eveniment în literatura noastră de dincoace, o dovedesc aprecierile elogioase, ce l'au făcut scriitorii cei mai de seamă de dincoace. Un distins istoriograf din București a numit scrierile dlui canonic „mărgăritare scumpe”, alt neobosit scrutaător pe terenul istoriei naționale a scris autorului: „Ai făcut cea mai bună carte de istorie, ce a eșit de multă vreme în Ardeal”, iar factorul principal al noiei direcții literare a scris autorului, că „din conlusiunile ei a reunoscut cu adăncă bucurie acel spirit de necondiționată iubire a adevărului, care începe în sfârșit a da valoare istoriografiei române.”

Într-o recensiune, ce face în „Convorbiri literare”, profesorul N. Iorga cărți, promite a reveni pe larg asupra priosului de teorii și fapte, pe care l'aduce părintele Bunea istoriei poporului nostru. Pentru cetitorii „Convorbirilor” ajunge această semnalare, cu laude din toată inima a unei cărți, care face cea mai mare onoare autorului ei și ar merita să fie cât mai răspândită: dincoace unde a fost scrisă și dincoace, unde mai avem și alt rol decât acela de a ne face afacerile, cu vorbe de naționalism pe buze.

De ce spirit a fost călăuzit autorul la alcătuirea acestui op. arată fraza, cu care-și încheie capitolul ultim: „la acțiunile cele mai mari politice și culturale ale poporului român totdeauna s'au aflat alături unii cu neunții și nu mai stupizi și cei rei au căutat a desbina poporul pe tema confesională. Dar astfel de oameni, dacă le-ar lipsi această temă, și-ar căuta alta, poate și mai periculoasă.”

Cărți nou. Clădirea și întocmirea școlilor populare. A XII-a broșură publicată de reuniunea igienică a comitatului Sibiu. Sibiu 1902.

— Die Lehre von der Bewegung fester Körper. Ein Unterrichtsgang auf historischer Grundlage von Carl Albrich, jun. Sibiu 1902.

— Poesia lui Șerbănescu. Conferență rostită la ateneele Brăila și București de T. C. Djuvara. Estras din Convorbiri literare. București 1902.

— Ein Vorschlag zur Reform der Handelsstatistik von Alois Pollak. Viena 1902.

— Panegiricul imp. Traian (C. Plinius C. Secund.) Traducere din latinește de Aur. Moșoiu, prof. Ploiești. Tip. „Lumina” 1902. Prețul 1 leu.

— Tabelele și măsurile. Manual ajutor la învățură, de A. Mințan, inv. în Săn-Miclăușul-mare. Ed. III. Arad. Prețul 10 bani.

În editura librăriei Ciurou, Brașov, au apărut următoarele cărți nou:

1. Hanul Tătarilor și fiul său, de Maxim Gorohi, traducere de I. C. Panțu. Prețul 10 bani.

2. Florin, poveste în versuri de S. Cujbă. Prețul 10 bani.

3. Opt piess teatrale pentru școlari și școlărițe. Dialoguri și triloguri de Maria Drăgan, învățătoare. Prețul 40 bani.

4. Ruga dela Chișoleu, comedie populară într'un act cu cântece și joc, de Iosif Vulcan. Nr. 9 din biblioteca teatrală. Prețul 40 bani.

— Cântări liturgice (liturgia Sfântului Ioan Chrisostom), compusă pentru cor de copii (în 3 voci) de Timoteiu Popovici, prof. sem., Sibiu. Se capătă la autor cu prețul de 3 cor. și 10 bani porto.

— Potișleul cu pripelele și psalmii cei aleși. Estras din cărțile bis. prin A. Mințan, inv. Arad 1902. Prețul 30 bani.

— A treia carte de citire pentru anul 3 și 4 de școală, de Mai mulți prieteni ai școlii. Ed. II. Ed. libr. Ciurou. Brașov (?) 1902. Prețul 1 cor. 30 bani.

A apărut: „Estras din istoria regimentului de infanterie ces. și regese nobil de Probst, nr. 51” prelucrat de căpitul Max Maendl, tradus de maiorul S. Blasiu. O broșură de 50 pag. tipărită la „Tipografia”, soc. pe acții în Sibiu.

„Cultura cănepit și a inu-lui”, de V. S. Moga. București, 1901.

Sosiți în Sibiu.

La 25 Iunie n. 1902.

Hotel „Impăratul Romanilor”: Covric, Dej; d-na Ujfalussy, Kaszon-Ujfal; Klobacur, F. M. L., Owocok, maior Cluj; Dr. Hazai, funcț. Herbay și soția, seor.; Zeiner, com. Arad; d-na Horvath, Elisabetopol; Mayer, prof. Eperjes; Tartler și soția, p. Bistrița; Gerő, com. Brașov; Lăpădat, com. Berliște; Kiefer, com. Timișoara.

Hotel „Măteș”: D-na Savu, Oetelche; Kristof, căro. Oradea-mare; d-na Omanescu, Veneția; Dr. Zikeli, vet. Noerich; d-na Poldner, Sas-Matei; Godel și soția, com. Biserica-albă; Giurcoiu, com. București.

Hotel „Mihail”: Cosma, funcț. Ougir; Albani, funcț. Bucova.

Pentru redacție și editură responsabil: George Mohan.

Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Iosif Marshall.

Stabiliment de hydrotherapie „Wällischhof”.

Stațiunea de tren Brunn, Maria-Enzersdorf, 30 minute departe de Viena.

— Aranjament modern, prețuri moderate —

(medicul, folosirea băilor, locuință, proviziunea întreagă 21—32 fl. la săptămână, amăsura locuinței).

Cu prospecte și informațiuni detaliate stă la dispoziție on. public direcțiunea stabilimentului și medicii:

Dr. Lazar Popovici, medic consilier, Viena XV, Mariahilferstrasse 136. Dr. Marius Sturza, medic dirigint, Wällischhof p. u. Maria-Enzersdorf bei Wien.

Doctorul Alexandru de Vaida-Voevod

specialist pentru boale interne.

[210]7— Karlsbad,

ALTE WIESE, „BLAUER SCHLÜSSEL”.

Atelier de lăcătușerie în Sibiu.

Subsemnatul aduc la cunoștința onoratului P. T. public, cum că după o praxă de mai mulți ani în cele mai renumite ateliere din monarhie și străinătate, ca al dui Valerian Gillar, lăcătușul de artă și construcție al curții ces. și reg. din Viena etc. etc., mi-am deschis un

atelier de lăcătușerie de artă și construcție în Sibiu, Rosenanger nr. 9 (Tirgul brânzei)

unde efectuează tot felul de lucrări aparținătoare acestei branșe, precum: **Porți de fer, balcoane, terase, galerii, grilajuri de scări și morminte, marchise, antreuri, luminatoare, case pentru flori (florări) etc. etc.**

în ori-ce stil și după cele mai noue modele. — Afară de aceea am totdeauna în depozitul meu cele mai practice și mai bune

sobe de bucătărie

cât se poate de solid lucrate și cu prețurile cele mai moderate.

Sperând că P. T. public mă va onora cu numeroase comenzi, fiind singurul măiestru lăcătuș român aici în Sibiu, semnez

Cu deosebită stimă

Eremie Purece,
măiestru lăcătuș.

226 2-10

„Foaia Poporului“

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului“

este în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată abona această foaie

„Foaia Poporului“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an. Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Apele cele mai ferug-nifere de nomol, **Băile** cele mai renumite ale continentului, **Idroterapia** cea mai rațională în ostul Europei, la confluența Dornei și Bistriței, într-o vale plăcută a Carpaților bucovineni, înconjura de păduri conifere, în pitorescul triunghi între Ardeal, România și Bucovina.

„Dorna“ în Bucovina,

lângă gara Valea Putnei, deocamdată ultima stație a căii ferate secundare Hatna—Câmpulung—Dorna (2 ore depărtare dela Dorna) se află birje la sosirea fiecărui tren.

Durata sezonului dela 1 Iunie—30 Septembrie st. n.

În monumentalul stabiliment de băi se aplică sistemele cele mai moderne. Serviciul idroterapeutic se află în mâinile unui personal bine școlit din clinica prof. Winternitz.

Cure dietetice: de zăr și de lapte.

Palatul de cură (Curhaus) cuprinde un restaurant cu saloane elegante de mâncare, o cafenea și saloane de lectură, muzică, biliard și pentru diverse jocuri.

Afară de numeroase locuințe și hoteluri private, mai stau la dispoziția publicului și două hoteluri cu 70 camere și apartamente confortabile pentru prețuri moderate, cari aparțin stabilimentului de cură. Apaducte din izvoare alpine, Canalisație. Lumină electrică. Succese splendide: la boala de inimă, după sistemul dela Nauheim, cu băi acido-carbonice și la arterioscleroză cu băi de nomol. Informațiuni și prospecte gratis și franco prin Administrația c. r. a stabilimentului de cură, care rezervă la comanda camere în hotelurile de cură. La întrebări medicale răspunde medicul stabilimentului de băi cons. imp. Dr. Arthur Löbel.

209 6-10

Șese medici sînt în loc, cari vorbesc românește.

Apele alcaline din sursa „Ludwig-Quelle“ aprobate ca beutură dietetică și bună de amestecat cu vin și sirop, se aplică și la diverse afecțiuni catarale și se pot comanda la Administrația c. r. a stabilimentului de cură.

În lunile Iunie și Septembrie prețuri reduse pentru băi și odăi.

Administrația c. r. a stabilimentului de cură.

Descrierea Ardealului

Cine voește să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții Apuseni, patris lui Horia și Ianos, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Mureșului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o ghețită.

Descrierile sînt facute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Totdeauna sîntare noastre au apreciat în cuvinte alogioase aceste descrieri, unele ce le avoă despre Transilvania în limba română.

„Liga română“, scrie într-o altă:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicație unei trebuințe ce într-o măsură se simțea la noi. Sperăm, că publicul cititor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comandă se pot face la

Librăria W. Kraft.

60 (șasezeci) de acții

dela 228 2-3

„Timișiana“

se vînd din mînă liberă (toate ori separat). Adresa vînzătorului se poate afla la administrațiunea acestui ziar.

De închiriat

o odaie mobilată cu antrée

Strada Poplăci nr. 11.

232 2-3

Două case

din strada Gușteriței nr. 63, potrivită și pentru prăvălie și strada Margareta nr. 17, se vînd din mînă liberă. Informațiuni strada Gușteriței nr. 63.

233 1-3

Crema Margit

cea mai bună cremă de față pentru căștigarea unei pelețe albe și curate. Scut contra înfririlor soarelui și vîntului, garanțată liberă de mercuriu și de plumb, pentru aceea e corespunzător scutită prin ordinațiunea ministerială nr. 71012.

Vînzarea și trimiterea cu posta cu cea mai mare discrețiune pe lângă prețurile originale; numai marfă absolut proaspătă.

Crema-Margit . . . cor. 1—
Săpunul-Margit . . . 0.75
Pudră-Margit . . . 1.20

Deposit principal:

Parfumeria Meltzer,

strada Cisnădiei (edificiul comandel de corp).

Gustav Meltzer,

fabrică de săpun și luminări strada Gușteriței în Sibiu. [144] 20-26

Franzbranntwein-ul

lui

BRÁZAY

cel mai răspândit și mai neosecționabil mijloc de cură în casă.

Se expediază dela fabrica lui **Coloman Brázay,**

Budapesta, IV., Museum-körut nr. 23.

Mijloc pentru curățirea dinților. Spălându-și omul cel puțin de 3-ori pe zi gura — dacă se poate și 5-6 ori — cu apă stătută, în care se pune pe jumătate Franzbranntwein de-al lui Brázay, se țin gura și dinții curați și aceștia sînt feriți de stricare. 10 46-52

Forți-vă de imitațiuni.

Fiți cu atențiune la marca de apărare.

Se oapătă în ori-ce apotecă și în celelalte prăvălii.

A apărut și se află de vînzare la „Tipografia“ soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

Reanionul sedaliilor români din Sibiu.

cuprinzînd

unele date dela întemeierea ei până la 31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețuri 1 coroană, cu porto postal 1 coroană 20 bani.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrei bar. de Șaguna

Alexandru Sterca Sulutiu.

Portrete frumoase.

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sînt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 40 bani.

„Tipografia“

soc. pe acțiuni, Sibiu.

Cine voește să-și cumpere

o cafea gustoasă, bună și totodată ieftină,

să se adrese cu toată încrederea către

„CONCORDIA“

societate comercială pe acții în Sibiu

strada Măcelarilor nr. 20,

care în urma referințelor ce le are este în poziția plăcută a oferi următoarele soiuri de cafea cu prețurile cele mai moderate, și anume:

Cafea neprăjită:

Nr.	SOIUL	La cumpărare de 5 kg. de 1 kg.		Nr.	SOIUL	La cumpărare de 5 kg. de 1 kg.	
		Cor.	Cor.			Cor.	Cor.
500	Santos, verde	2.20	2.30	510	Santos, premis	2.40	2.50
501	Salvador	2.50	2.60	512	Portorico, boabe mari	3.70	3.80
502	Java, foarte fină	2.90	3.—	513	Domingo	2.70	2.80
503	Santos	2.30	2.40	514	Portorico, janco	3.30	3.40
504	Guatemala, foarte în- tăritoare	3.30	3.40	515	Portorico, escelsior	3.70	3.80
505	Ceylon W. J. B.	3.80	3.90	516	Mocca, veritabilă arabescă	4.20	4.30
506	Peri Santos, verde	2.60	2.70	518	Padang	4.30	4.40
507	Southern	2.90	3.—	519	Jamaica	2.90	3.—
508	Ceylon, holandez	3.90	4.—	520	Ceylon, foarte fină	4.30	4.40
509	Goldjava, veritabil	3.90	4.—				

Cafea prăjită:

Santos	2.90	3.—	Cafea amestec. fină	3.90	4.—
Domingo	3.30	3.40	Menado, foarte fină	4.30	4.40

E de dorit ca la comanda să se indice numărul.

Vă atragem totodată atențiunea și asupra

magazinului nostru foarte bine asortat cu mărfuri coloniale și de delicate.

Asigurându-Vă de un serviciu cinstit și conștient semnăm

Cu deosebită stimă

197 7-10

„CONCORDIA“

societate comercială pe acții în Sibiu, strada Măcelarilor nr. 20.

Anunț prealabil!

Cu 1 Iulie 1902 se va deschide în edificiul hotelului „Neurilher“, strada Cisnădiei, la stînga intrării un nou

magazin de încălțăminte

cu firma improcolată

Fritz Geisberger

unde se va vinde numai marfă de prima calitate lucrată cu mînă pentru dame, domni și copii în variație bogată, între alte și „specialitatea“ de păpuși de dame din renumita fabrică a lui Adalbert Schwarz din Viena.

227 2-3

Din editura „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei“

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici. 12 culese tip. broș., elegant. Un exemplar 40 bani.
2. Fata Stăneli de Matilda Caglar-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Povestea de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș. Povestea de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tandăla. Anecdote de Silvestru Moldovan. Un exemplar 40 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culeșor-tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Teia logănat. Povestea de Gr. Sima al lui 165. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcișul. Ochișurile toracilor români la muntă, de Benedect Vici. Un exemplar 16 bani.
9. Fieca a nouă marea. Povestea de Silvestru Moldovan. Un exemplar 32 bani.
10. Povestea lui Ighat. Povestea de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Caglar-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndrăgostitul. Povestea de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstom de mamă. Legenda populară din gura bătrînului. De George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
14. Măscă de bășcă. Povestea de Gr. Sima al lui 165. Un exemplar 80 bani.
15. Vină și Catrină. Povestea de Gr. Sima al lui 165. Un exemplar 16 bani.
16. Din bătrîni. Ghidul întrebărilor și răspunsurilor, fructificat de limbă, adunat de Gr. Sima al lui 165. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Tureșului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Calădruș. Un trei picior. Povestea franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Gervais. Un exemplar 16 bani.
19. Căpșunul. Povestea de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un poezor îndrăgostit. Novela de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Vintur-Teară. Din povestea californienă ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Săgăritătoarea. Din povestea lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Ursului din aceluși. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Săgăritătoarea. Din povestea lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
25. Săgăritătoarea. Din povestea lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
26. Săgăritătoarea. Din povestea lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
27. Săgăritătoarea. Din povestea lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
28. Săgăritătoarea. Din povestea lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
29. Săgăritătoarea. Din povestea lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
30. Săgăritătoarea. Din povestea lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
31. Săgăritătoarea. Din povestea lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
32. Săgăritătoarea. Din povestea lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
33. Săgăritătoarea. Din povestea lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
34. Săgăritătoarea. Din povestea lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
35. Săgăritătoarea. Din povestea lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
36. Săgăritătoarea. Din povestea lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
37. Săgăritătoarea. Din povestea lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
38. Săgăritătoarea. Din povestea lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
39. Săgăritătoarea. Din povestea lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
40. Săgăritătoarea. Din povestea lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
41. Săgăritătoarea. Din povestea lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
42. Săgăritătoarea. Din povestea lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
43. Săgăritătoarea. Din povestea lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
44. Săgăritătoarea. Din povestea lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
45. Săgăritătoarea. Din povestea lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
46. Săgăritătoarea. Din povestea lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
47. Săgăritătoarea. Din povestea lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
48. Săgăritătoarea. Din povestea lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
49. Săgăritătoarea. Din povestea lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
50. Săgăritătoarea. Din povestea lui Andersen. Un exemplar 8 bani.

Celor-cc cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și pește

tot vînzătorilor, să dă rabatul cavenit.

Se află de vînzare în librăria W. Kraft în Sibiu.

Pentru tipar responsabil Iosif Marshall.